

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 814/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Магделинића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К.бр.7/23 од 08.04.2024.године и Вишег суда у Зајечару Кж1 85/24 од 24.04.2025.године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Магделинића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К.бр.7/23 од 08.04.2024.године и Вишег суда у Зајечару Кж1 85/24 од 24.04.2025.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Књажевцу К.бр.7/23 од 08.04.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, након чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци, која ће се извршити у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од петнаест дана, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећенима накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено, док су оштећене ради остваривања имовинско-правног захтева упућене на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 85/24 од 24.04.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Магделинића и потврђена пресуда Основног суда у Књажевцу К.бр.7/23 од 08.04.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Андрија Магделинић, због повреде закона из члана члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Андрија Магделинић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, наведену повреду бранилац окривљеног образлаже наводима да је у конкретном случају повређена одредба члана 37. став 2. ЗКП, јер је поступајући судија Душица Велојић већ три пута била судија у поступцима где је окривљени био АА и донела осуђујућу пресуду против окривљеног у предмету истог суда К.бр.3/20 од 23.02.2022.године, те као судија појединац учествовала у поступку К.бр.69/23, где је окривљени такође био АА. По оцени браниоца, на овај начин је код поступајуће судије у конкретном случају створено предубеђење о кривици окривљеног.

Како повреда закона из члана 37. став 2. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Магделинића оценио као недозвољен.

С тога је Врховни суд, са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић